คำวิจารณ์การศึกษาไทย โดยพระราชญาณกวี โซเชียลแชร์ที่อ่านแล้วต้องคิดตาม

นำเสนอเมื่อ : 8 ก.ค. 2558

phpThumb() v1.7.9-200712090829
Forbidden parameter: amp;

แชร์ในโลกออนไลน์ เกี่ยวกับคำวิจารณ์การศึกษาไทย โดยพระราชญาณกวี ที่แม้แต่บุคลในวงการศึกษานำไปเป็นประเด็นสอบถามความคิดเห็นในโซเชียลส่วนตัวครับ

คำวิจารณ์การศึกษาไทย โดยพระราชญาณกวี ผช.เจ้าอาวาสวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก

9 ข้อพื้นฐานที่ทำร้าย การศึกษาไทย======== ระบบที่ทำร้ายการศึกษาของชาติคือ

1.ระบบช่วงชั้น คือภัยร้ายของการศึกษาไทย การซ้ำชั้นต้องรีบกลับมาใช้ การไม่ให้เด็กตกซ้ำชั้น คือการฆ่าเด็ก ผลักเด็กให้เกิดความเบื่อหน่ายตายใจว่า ไม่เรียนก็ได้เลื่อนชั้น กลายเป็นนิสัยสันดาน ให้เป็นคนไม่เอาจริง ใครเป็นคนคิดระบบนี้ ต้องรับผิดชอบ.

2.การที่ไม้เรียวหลุดมือครู ทำให้ครูยุคนี้ท้อต่อพฤติกรรมของเด็ก ที่พ่อแม่ทิ้งความหวังไว้กับครู โดยไม่รับผิดชอบอะไร ขนาดพ่อแม่ยังเอาลูกไม่อยู่ คิดหรือว่าครูจะเอาอยู่ ทั้งยังไม่ใช่ลูกของครู ขนาดหนึ่งต่อหนึ่งยังไม่รอด นี่ครูคนเดียวต้องรับผิดชอบเด็กอย่างน้อย 40 คน

3.ครู มีทำกิจกรรมข้างนอกมากเกินไปจนไม่มีเวลาสอนนักเรียนอย่างเต็มที่ ฝากเรียน ฝากสอน ให้ นร. อยู่กับคำสั่งที่ว่างเปล่า

4.ครูมีทัศนคติรับจ้าง ไร้วิญญาณครู ไม่สอนเต็มที่ในห้องเรียน แต่รอสอนพิเศษนอกห้อง เพื่อหารายได้พิเศษจากเด็ก กลายเป็นวงจรอุบาทว์ไม่สิ้นสุด ระบบสอนพิเศษจึงควรหยุด ให้พิเศษทุกนาทีอยู่ในห้องเรียน

5.ครูใช้เด็กเป็นเด็กเป็นเรือจ้างทำวิทยฐานะทางวิชาการ เพื่อให้ตนก้าวหน้า จนลืมเด็กในอ้อมกอดของตน

6.สมศ. องค์กรนี้ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพการศึกษาของชาติ แต่ยิ่งประเมินยิ่งตกต่ำ เพราะประเมินจากกระดาษ อาคารเรียน ตัวครู มิใช่ตัวนักเรียน ยิ่งบางแห่ง ยังประเมินแบบลูบหน้าปะจมูก ทำให้ผู้บริหารการศึกษา และครู ไม่มีการตื่นตัวปรับปรุงการศึกษาของตน

7.ผอ รร. แต่ละแห่งมีงานยุ่งมาก อีกทียังเมาแป๋ สอบถามเด็กๆที่มาบวชว่าทำไม ม2แล้วจึงอ่านไม่คล่อง เขียนไม่แตกฉานแม้คำง่ายๆ เขาตอบว่า เพราะครูไม่ค่อยเข้าสอนอย่างจริงจัง รร แต่ละแห่งแก่ประชุม แก่กิจกรรม

แก่เกียรติบัตร จนลืมดวงตาละห้อยที่รอคอยครูอยู่ห้องเรียน

8.บาง รร. ห้องเรียนใหญ่เกินกำลังครู ทั้ง ครูเอง ยังถูกกำหนดให้สอนตรงสายมากเกินไป ทำให้ขยับอะไรที่ชอบและถนัดไม่ได้ ทั้งๆที่มนุษย์คนหนึ่งมีความสามารถมากกว่าหนึ่งอยู่แล้ว ปลอยให้ครูที่เก่งหลายด้าน ต้องตายด้านไปกับระบบนี้
การศึกษาคือการค้นหาทักษะของครูให้สอนได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้มิใช่หรือ แต่นี่ระบบกลับบอนไซความสามารถของมนุษย์ให้ตายไปจนเกษียณอายุราชการ

9.การที่ รร. ลืมปราชญ์ชาวบ้านที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านต่างๆ ซึ่งเขาประกอบอาชีพทำมาหากินจนเจริญรุ่งเรืองสร้างฐานะ แต่เรากลับเมินเฉยไม่เชิญมาเป็นครูต้นแบบ การเชิญปราชญ์ชุมชนมาสอนนักเรียนในวิชานั้นๆ จะสร้างแรงบันดาลใจใหญ่หลวงให้เด็กๆ อยากเรียนรู้มากกว่าครูปกติสอนอย่างแน่นอน หรือว่าไม่ใช่ครู จึงยืนหน้าห้องเรียนไม่ได.

ที่เขียนมานี้ มิได้ตำหนิครู แต่อยากให้แก้ตราสังข์ที่มัดอกครู มัดระบบการศึกษาไทยให้มีลมหายใจต่อไป.

ด้วยความห่วงใย

จากดวงใจของ

ปิยโสภณ

18 เมย 2558

ที่มาจาก Social media